

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՄՇԱԿ

Վաճառքով լինելու բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաւապէս ըստ 2 կոպեկի:

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է

„ՄՇԱԿ“

(25-րդ ՏԱՐԻ)

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ
ՆԵՐԿԱՅ 1897 ԹԻԱԿԱՆԻ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Տարեկան գինը՝ 10 ռուբլի, կես տարվանը՝ 6 ռուբլի

Հասցեն. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ». Արաստահմանից՝ TIFLIS, Rédaction «MSCHAK».

ԱՅՐԻ ԵՒ ՈՐԴԻՔ

ԿԱՐԱՊԵՏ ԹԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ ՄՈՒԹԱՅԵԱՆԻ

Խորին վշտով յայտնում են նրա մահը, որ տեղի ունեցաւ ներկայ մարտ ամսի 7-ին: Յուզարկատուութիւնը կը կատարվի չորեքշաբթի, մարտի 12-ին, առաւտեան 10½ ժամին իր սեփական տանից զէպի Բաժնեկանց ա. Գէորգ եկեղեցին և այնտեղից խօջիվանքի գերեզմանատունը: Ամբողջը երեքշաբթի, երեկոյան 7 ժամին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կարճեալ նոյն վիճակը. Եւրոպայի Յունաստանի զէմ.—ՆԵՐԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կալիպոսեան կատարարական լիազօրութիւնները. Նամակ Բաթումից. Նամակ Բաթումից. Նամակ Խաղաղութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Նամակ Բաթումից. Նամակ Պարսկաստանից.—ՀԵՐԱՊԻՆԻ.—ԲՈՐՍԱ.—ԹԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ. Արեւելք:

ԴԱՐՁԵԱԼ, ՆՈՅՆ ՎԻՃԱԿԸ

Եւրոպական հիւպատոսներ, լրագրական թղթակիցներ և զանազան ճանապարհորդներ տեղեկութիւնները միաբերան հաստատում են, որ մեր հարեան փոքր-Ասիայի գիւղական ժողովուրդը անցեալ տարի չէր կարողացել ընդարձակ կերպով մշակել իր հողերը և այդ պատճառով քիչ արգելներ էր վերցրել թէ հացով և թէ ուրիշ հոնքերով: Մինչդեռ տարին աջող էր և եղած հունձը բաւարար, այնպէս որ եթէ դաշտերը առաջվայ պէս հերկված և վարված լինէին, աղքատները կ'ընէին իրենց հողերը:

ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ

ԱՐԵՒԵԼԻՔ

II

Նախ քան չարունակելը, այս հիմնական ճշմարտութիւնը միանգամ ևս հաստատեն: Արեւելքում, մեր ցաւերի միակ ծագումը այն անանունն աղէտն է, զոր ասիական բռնակալութիւն ենք անուանում:

Աւելորդ է ասել, որ այս ցաւի սկզբունքը ամեն անհատական յատկանիշից անկախ է: Վերահայտել կարող է բարեկրթ, լուսավորեալ, արդար լինել, վեղիւններ կարող են բարիք կամենալ, բայց սկզբունքը կը մնայ մի և նոյնը, այսինքն մի առանձին մարդու անհայտ միապետական իշխանութիւնը, և որքան ատեն այս սկզբունքը տիրապետէ, Արեւելքը չի լինիլ այլ ինչ, բայց միայն քաղաքակրթեալ Եւրոպայի թեւերի վրա բարձրած արեւմտափախ մի գիտել:

Գիտելը որ Եւրոպայի ոչինչ չը խնայեց յանձն առած այս տխուր դերից արժնելու համար, բայց երկի չէ իմանում, որ իր դիպլոմատիան անդիտակից գործիք դարձաւ իրաց վիճակին զօրակրէն կացութիւնը աւելի ստատկացնելու: Այս ծանր ամբաստանութեան վրա կարելի է

հատորներ գրել. ես կը բաւականանամ զլիւսւոր կէտերը նշանակելով:

Ասիայի բռնակալութիւնը իր անձնական ճար և հնարներին թողված վիճակում, ինչպէս ամենքին յայտնի է, քիչ թէ շատ չափաւորեալ էր պաշտական ապստամբութիւնների և յեղափոխութիւնների չնորմա: Եւրոպական պետութեանց հետ ունեցած յարաբերութիւնները իրան համար ստեղծեցին մի բոլորովին նոր դրութիւն: Իր պաշտպանողական միջոցները տարապայման բազմացան, կանոնաւոր զօրք, կազմակերպեալ ոստիկանութիւն, հեռագրիւններ, բանքաների հաստատութիւններ, չքանչանք և մինչև անգամ մի քիչ ժողովրդական կրթութիւն, որանք ամենքը իր ձեռքում այնպիսի զէնքեր դարձան, որ մինչ այն ժամանակներում Ասիայի անմշակ բռնակալութեան անձնօթ չէին: Աւելացրէք այն նիւթական պաշարներին զիպլոմատիական չքեղ մի մարմին, որ չըջապատեց նորին վեհափառութիւնը պաշտօնական կեղծ յարգանք նորանոր ձեւերով, և սուեց նրան այնպիսի իրաւունք և առանձնաշնորհութիւններ, որոնք անձնօթ էին Արեւելքում և իսլամական ողջոյն ծայրէ ծայր հակառակ: Հաւատացեալներն պէտք և առաջնորդը, որին իսլամի թէօրիան կատարեալ հաւատարմութեան մէջ էր պահում բոլոր մուսլիմների հետ, նոյն հաւատացեալների պէտքը,

զիւնը, որ կարող կը լինի իր առօրեայ հոգսերի մի նշանաւոր մասը ապահովել: Եւ միայն այդ ձեռով կարելի է միլիոնաւոր ժողովուրդին կերակրել բաւարար կերպով և ազատել նրան մասնաւոր նպաստներին զիմեղաց, որոնք անկարող են զոհանքն ամբողջ մի ազգաբնակչութիւն, որքան և մեծ լինէին այդ նպաստները: Մասնաւոր ծանր են դրանք մի այնպիսի ժողովուրդի համար, որ սովոր է աշխատանքի, սիրում է աշխատանքը և ինքն է միշտ պատրաստել իր ապրուստի միջոցները:

Կ. Պոլսի լրագրողները հաղորդեցին մի բանի լուրեր, թէ թիւրքաց կառավարութիւնը կարգադրել է սերմնացու տալ ժողովրդի ձեռքը: Սակայն նշանակված նպատակը այնքան փոքր է, որ հազարաւոր գիւղերի համար նա ոչ մի էական նշանակութիւն ունենալ չէ կարող: Գոնէ այս հասարակ և քաղաքական անակեղեցից անմեղ խնդրում Կ. Պոլսի հայոց պատրիարքարանը մի աջող գործ կատարել, տալով ժողովուրդին վարուցանքի համար միջոցներ: Բայց, ի հարկէ, այստեղ պահանջվում է իսկական, լուրջ և արագ գործունեութիւն բազմաթիւ գործակալների միջոցով և ոչ մի օգուտ չեն բերի անվերջ խորամանկութիւններ և քաղաքականութիւններ, որոնցից երբեք չէ խաբվել թիւրքաց կառավարութիւնը և պատժվել է միայն հայ ազգաբնակչութիւնը:

ՆԵՐՈՊԱՆ ԹՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ԴԵՄ

Յունաստանը, ինչպէս յայտնի է, մերժողական պատասխան տուեց միացած Եւրոպայի պահանջներին: Այդ օրից առանձին կարեւորութիւն ստացան ֆրանսիական պարլամենտում և սենատում տեղի ունեցող վիճաբանութիւնները, որոնք պիտի վճռէին պէտք է ֆրանսիան էլ մասնակցէ այն բանի միջոցներին, որոնք պիտի գործադրվեն Յունաստանի դէմ, թէ ոչ: Պատգամաւորների ժողովում, ինչպէս յայտնի է, Հաւտոս կատարեալ յաղթութիւն պարաւ. նոյնը տեղի ունեցաւ և ֆրանսիական սենատում: Այդ պիտի չը նայած այն թաւոյ հելլենաստիական շարժումին, որ այժմ էլ տեղի ունի ֆրանսիայում, ֆրանսիական նաւերը կը ժանն միւս Եւրոպական նաւերի շարքը և կը պաշարեն թէ կրեւել և թէ Յունաստանի ափերը: Պաշարումը

Եւրոպական դաշնագրիւնների միջոցաւ, անպատասխանատու, նաւերական և անբնաւարելի վեհապետ դարձաւ: Այսպէս ուրեմն, մի բոլորովին նոր բռնակալութիւն հռչակվեալ և ամեն երես կայելի երաշխաւորութիւններով ամբողջովեւ կ'ընտրուի, երբ Եւրոպան Արեւելեան կայսրութիւնը բարենորոգել կամեցաւ, ուժ չիմեց:

Գիմեց նոյն միապետական իշխանութեան, որոյ բնածին բարքը, կրթութիւնը, կրօնը և յիսուն դարերի նախապաշարունակները հրաժարում էին պահելու, ինչ որ ձեռքումն ունի, և մնալու ինչ որ է:

Եւ անհաւատալի բան, նոյն քրիստոնէայ Եւրոպան, որ քրիստոնէայ պապութիւնը երբեք չէր կարողացել բարեկրթել, վերակացաւ և մտելմական պապութիւնը բարեկրթելու յիմար կարծիքն ունեցաւ, այն ինչ Ասիան և Եւրոպան իսկարել էին նրան աշխարհին բոլոր եկեղեցիներին և աստուածաբանութիւնների ամենամատչելի և ամենից լաւ երաշխաւորեալ մի մարմին:

Եւ այսպիսի մի ձեռնարկութեան համար ինչ միջոցներ էին ընտրված: Խորանքներ, յորդորներ, խնդիրներ, սպառնալիքներ: Կարելի է միթէ այդպիսի ցնորական մարքեր ստացան յայրքան երկար փորձառութիւններից յետոյ: Ինչպէս կարելի է չը տեսնել, որ այս բարենորոգումների հողի վրա խաղիքի դէմ ուղղված

կրեւելի վերաբերմամբ ունի այն նախապաշար, որ անցեալ տարի հռչակեց աւստրիական միսիոնար Գալուստիակի: Կրեւելի ապստամբները պիտի կարվեն աշխարհից, չը ստանան որ և է օգնութիւն, զէնք, նոյն իսկ ուսուցիչի պաշար: Անցեալ տարի, երբ Գալուստիակի առաջարկեց այդ ծրագիրը, մարկիզ Սալբերի պատասխանեց, թէ Անգլիան չէ կարող կատարել Թիւրքիայի համար ժանդարմի դեր: Այժմ այլ ևս այդպիսի մարքերի ժամանակ չէ իսկ Յունաստանի ափերը պաշարելով, Եւրոպական պետութիւնները միտք ունեն խաղաղ միջոցներով, այնինքն առանց պատերազմի, հաջգին տնտեսական վնասներ հասցնել այդ փոքրիկ և թաղ պետութեան ու այդպէս հարկադրել, որ նա հնազանդի մեծերի կախին: Թէ ինչ սկզբունքներով է առաջնորդվում Եւրոպան, այդ կարելի է գուշակել այն վիճաբանութիւններից, որոնք տեղի ունեցան ֆրանսիական սենատում մարտի 5-ին: Հետագայից մէկը յայտնի իր համակրանքը Յունաստանին և դատապարտեց Հայաստանի ու Կրեւելի կատարածները, բայց մի և նոյն ժամանակ ասաց, որ ինքը կատարելապէս հաւանում է կառավարութեան քաղաքականութիւնը և դանում է, որ ֆրանսիան չէ կարող ձեռքբեր ծաղկ ու նստել այն ժամանակ, երբ վճռվում է մի շատ կարեւոր հարց: Հանտոս իր ճառի մէջ ասաց հետեւեալը. Կրեւական հարցը մի հատկ զէպը է այն լայնարձակ դրամայի մէջ, որ ըսկալված է Թիւրքիայում: Օտմանական կայսրութեան գոյութիւնը վտանգի մէջ է: Մենք հասկանում ենք, որ այդ պետութեան անկումը առաջ կը բերէր մի խառնակութիւն, որ կը հասցնէր ընդհանուր հրդեհի: Այդ աղետից կարելի է ազատվել միայն պետութիւնների միահամուռ ջանքերով, որոնք պիտի պահպանեն օտմանական կայսրութեան ամբողջութիւնը և գործադրեն թէֆօրմների ծրագիրը:

Եւրոպայում բոլոր պետական մարդիկ այդ խօսքերին են կրկնում: Իսկ Անգլիայում, ֆրանսիայում և իտալիայում հելլենաստիական աղիտացիան գնալով զօրեղանում է: Թէ ինչպէս են տարբերվում կառավարութիւնները իրանց ժողովրդից, այդ ցոյց է տալիս այն վատտը, որ նորերս իտալական մի մարտանաւ ուղեւորեց Կրեւելի անպատմներին, սպանվածների մէջ կային երկու իտալացի կամաւորներ, որոնք կուռւմ էին Կրեւելի աղաւթութեան համար: Իսկ

աղաւթալիք և յարձակումները ի հարկէ նոյն իսկ նրա դատին օգտակալ կը լինեն: Մի մասով վեհապետ, որքան էլ ժողովրդին ատելի լինի, ճէնց որ ոտքի վրա կանգնի իբրեւ իտալիական և կամ ինքզինքը ցոյց ապա իբրեւ բրիտանական յարձակումների դէմ, անմիջապէս իր չորքը մոկեանալ և յափառված մի հիւսցում բարձրացնելու վտանգ է:

Երբեք անտես չը պէտք է առնել, որ իսլամը անսահման մի վստահութիւն ունի իր անձնական այժի վրա: Երկրները և յափառակալութիւնը իրան կը պաշտեն: Կնքը լինելով բուրձնաբուսութեանց աղբիւրը, մի օտարի դադարեալ և մանաւանդ քրիստոնէայ մի միջամտութիւն իսկին մի կապած, մի անցկանութիւն ստեղծում է ներշնչում: Հէնց որ հարցը դալիս է անհաւատն երի յղացած մի միտք յետ մը գեղու մասին, վախենալու ոչինչ չը կայ, կարեւորագոյնն է, ընթանալ ուղիղ ճանապարհի վրա և Աստուծոյ կամացը հաւատալիլ:

Առանց կանգ առնելու այն վարդապետութեան գործնական արժէքի վրա և առանց մոլորվելու հարցը ու մէկ վարդապետական վեհանքի մէջ, որոնք իտալից կազմում են այնպէս, ինչպէս ինքն է, կրկին համում ենք նոյն եղբակցութեան, թէ ոչ մի աշխարհային նկատուողութիւն, ոչ մի սպանալիք, ոչ մի ոյժ չեն ա-

(Կը շարունակվի)

ԲՈՆԴԻ ԲԱՊԱՐԱՐՈՒՄ Է. «Ուրուխան» երկիրը կի-
կրում, նրա համար ծածկեցի այն ժամանակ, չը-
յիշեցի Բալարէկի անունը. ուստի չէ յայտնի, որ
մեղանում, այստեղ վառնդ է սպանուում ամեն
մի մարդու, ով այդպիսի գէպերում կշիռ ու-
նեցող վկայութիւն է տալիս ի վնաս այս և այն
կողմի... այժմ ասում եմ ճշմարտութեամբ, չեմ թագ-
նում և համագլխած եմ, որ չեմ սխալվում» Բա-
լարէկի անունը տալով՝ Նախկին հաշտարար
դատարար Սմբէրեանի վկայութիւնից երևում է,
որ Ստարոսելսկին հողային դատ է ունեցել
զարգացողների հետ, որոնց թիւում եղել է և
Մանաֆան: Վիճելի հողաբաժինը Մանաֆան
համարել է իր սեփականութիւն: Ստարոսելսկի
հակառակել է և սպառնացել նոյն իսկ նրան
բանտարկել տալու: Մանաֆան աշխատել է ա-
պացուցանել և ներկայացրել է զօկուսներին:
Դատարանում Ստարոսելսկի հերքել է և ասու-
ցուցել ներկայացրած այդ զօկուսներին կեղ-
ծութիւնը, դրոյի հետեանքը հասցրել են պրո-
կուրորին թէ ոչ,—այդ մասում է անշարժ...
Ն. Կաւթեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱՐԳՐՈՒԹԵԱՆ

Կարս, մարտի 4-ին

Հայոց Բարեգործական ընկերութեան ներանի-
վարչութիւնը «Մշակի» № 25-ի մէջ տպագրած
նամակում յայտնում է ի միջի այլոց, որ Երե-
ւանում մեր տուած «Սիւզան և Խմբէր» ներկա-
յացման արդիւնքից որպէս թէ մենք յանձնել
ենք պ. Տ. Յովնանիսեանին 75 թ. յօդուտ չբա-
ւոր ուսանողներին: Մեր բարոյական պարտքն
ենք համարում յայտնել, որ վարչութեան արած
այդ նկատողութիւնը պ. Տ. Յովնանիսեանի մա-
սին բոլորովին անհիմն է:

Օր. վարդիթեր Ս. Ֆէլեկեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԲԵՐ

Մեզ հաղորդում են հետեանյալ Շվեյցարիայի
Ցիւրիխ քաղաքից, «Բաղադրի» ուսանողութեան
մասին, ինչպէս և ուսումնական հաստատութեան
համար ուրիշ առթիւ գրել խոստանալով, պարտ
յանձին կը դգամ այսօր հաղորդելու, թէ
մարտ ամսին կիսամեակի յաջորդող մէջ (բազ-
մարեւոստեան վարժարան) կը տեսնենք չարա-
թական մի ժամով ազատ ընթացք մը «L'Armée
et les Arméniens; les Turcs d'Asie et
d'Europe», պատմական և քաղաքական գի-
տութեանց բաժնին մէջ: Դատախոսը պրոֆէսոր
Guilland է, յոյժ հեղինակութիւն ունեցող անձն:

Մեր թղթակիցը Կիւլից, մարտի 1-ից մեզ
գրում է. «Կիւլիկ լրագրիւններից» «Жизнь и Ис-
кусство» լրագրիւր ուղարկութեամբ հետևում է
արեւելեան հարցին և առիթ չէ բաց թողնում
իր նկատողութիւնները (միշտ նպատակաւոր)
անկու: Այսպէս, նա իր 60-դ համարում տպել է
հետեանալ փորձիկ նկատողութիւնը, որ իսկապէս
արժանի է ուղարկութեան: Այսպէսպէս բերում
ենք թարգմանութիւնը, «Պատմանի հերոս»
փետրվարի 26-ին, № 4 գնացքով Օղեսայից
Կիւլիկ ժամանեց կալանաւորների հերթական
խումբը, որի մէջ ակամայ ուղարկութիւն է
գրաւում 14 տարեկան մի տղայ, բաւականին գե-
ղեցիկ բլոնդին, արտայայտիչ աչքերով և ինքն
էլ շատ համարձակ: Իր ասելով, նա Պետեր-
բուրգի ձիաբարչ-երկաթուղու կոնտրոլօրի որ-
դէ է: Թէ լսած լինելով և թէ անձամբ կարդա-
ցած լինելով թուրքերի՝ քրիստոնեաների վերա-
բերմամբ կատարած զազանութիւնները մասին,
ու յախտակվելով յոյների հերթական կոնսեն-
րով ու աջողութիւններով, նա վճռեց գնալ
Կրեմլ կղզին, որպէս զի, ինչպէս ինքն Պ. ա-
սում, պատմէ թիւրքերին և հնորանկալութիւն
յայտնէ յոյներին: Բայց պատանի հերոսը աչքի
ստալ չէ ունեցել, որ Կրեմլ կղզին հասնելու
համար անհրաժեշտ էր արտասահմանեան ան-
ցաղիւր ձեռք բերել, ուստի և նրա ճանապարհ-
հորդութիւնը եղաւ մինչև Օղեսայ, որտեղից
այժմ նրան վերադարձնում են իր բնակատեղին:
Շատ ցաւալի կը լինէր, աւելացնում է լրագրիւր,
եթէ բանալին քաղաքակրթութիւնը (цивилизация)
արդէն կարողացել է ազդել այս համա-
կրեւի և, ըստ երեւոյթի, ընդունակ աղայի
վրա, շնորհիւ նրա երկարատե կացութեան կա-

լանաւորների չըջանի մէջ: Ինչպէս տեսնում էք,
այս օրինակը ուղարկութեան արժանի է, թէ
շատ մասնաւոր է, բայց և այնպէս ցոյց է տա-
լիս, թէ կան սրտեր, որոնք իսկապէս իրստ
ցաւ են զգում և նոյն իսկ ուզում են արտայա-
տել իրանց սրտի դառնութիւնը թիւրքաց արած
զազանութեան դէմ, բայց...
—

Մայրաքաղաքի լրագրիւնները հաղորդում են,
որ աւագ հինգշաբթի Պետերբուրգ պէտք է գան
օգոստոսիստ հիւրեր: Ամենից առաջ Պետեր-
բուրգ կը գալ աւստրիական կայսրը, ապա Սիա-
մի թագաւորը, գերմանական կայսրը, իտալա-
կան գահաժառանգը իր ամուսնու հետ, չեքոս-
լովան իշխանը և ամենից յետոյ ֆրանսիական
հանրապետութեան նախագահ Ֆէլիքս Ֆոր: Վեր-
ջինս պէտք է այցելի և Մոսկվա: Նրա համար
պատրաստվում է Պետերսբի պալատը:

Թիֆլիս է եկել վանի անդիական փոխ-հիւ-
պատու կապիտան Էլիօտ: Նրա նախորդը, վի-
լիամս, վանի իստոնիկութիւնների ժամանակ
մի այնպիսի դերք է ընթացք էր բռնել, որը,
ինչպէս ասված է ֆրանսիական մի ամսագրում,
«արժանի է յարուցանելու քաղաքակրթ աշ-
խարհի նախադիմքը»: Յոյս ունենք, որ նոր
հիւպատոսը չի հետևի իր նախորդի պախարա-
կելի ընթացքին:

Ինչպէս կը կարգան մեր ընթերցողները հե-
ռագրիւնների մէջ, Կ. Պոլսի հայոց պատրիարք
Օրմանեան պատրաստվում է հրաժարական տա-
լու: Զարմանալի մարդիկ են մեր հոգեւորական-
ները. նրանց համար կարծես պատմութիւն,
փորձ, հեռատեսութիւն զոյովիւն չունեն. ա-
մեն միւր նրանցից կարծում է, որ պատմու-
թիւնը իրանով պէտք է սկսվի և իրանով վեր-
ջանայ: Իզմիրլեանի պատրիարքութեան պատ-
մութիւնը պէտք է համադրէ Օրմանեան պատ-
րիարքին, որ ներկէ պարագաներում, երբ ա-
մեն բան տակն ու վրա է եղած թիւրքից, որ
անհնարին է կատարել պատրիարքական պաշ-
տօն, անհնարին է հաւատ ընծայել սուլթանա-
կան խոստումներին, բարենորոգութիւններին,
ցնորք է կարծել, թէ Բ. Կուրը կաջակցի հայոց
պատրիարքին թշուառ հայ ժողովրդի վիճակը
բարեկաւելու համար: Այժմ այդ բանի մէջ ինքն
անձամբ համզովից Օրմանեան, բայց այդ փորձը
շատ թանկ նստեց թիւրքի թշուառ հայ ժո-
ղովրդին:

Կիրակի, մարտի 9-ին, երկարատե ծանր հի-
ւանդութիւնից յետոյ, վախճանվեց իշխան Նի-
կոլայ Ճալիլաձէ, որի անունը և համբաւը լա-
ծանօթ է մեր երկրին: Նա երկար ժամանակ
վարել է Գանձակի նահանգապետի, ապա Դաղս-
տանի շրջանի զինուորական նահանգապետի
պաշտօնը, որից արձակվելով մի տարի առաջ,
նշանակվեց Ալեքսանդրեան կոմիտէտի անդամ:
Յայտնի էր իբրեւ եռանդուն, հաստատ բնաւո-
րութեան և ջօրեղ կամքի տէր վարչական անձն:
Թէ Գանձակի նահանգի և թէ Կապստանի ազգա-
բնակչութեան մէջ մեծ ժողովրդականութիւն և
համարում էր ձեռք բերել:

Երիտասարդ ընազէս և հմուտ զսախոս
Վալերիան Լուկիվիչ այս մեծ պատի ընթաց-
քում, անցեալ տարվայ նման, մտադիր է երեք
հանրամատչելի դատախոսութիւն կարգալ՝ երե-
ւանքի և աշակերտների ու աշակերտուհիների
համար: Առաջին դատախոսութեան նիւթը վերց-
րած կը լինի Կենդանի և Կենսաբան, երե-
րորդը՝ բոյս և բույս կենսաբան, իսկ երրորդ դա-
տախոսութիւնը պէտք է վերաբերի ընտելեան
հրաշալի երեւոյթներին: Կատարաւորութիւնները
տեղի կունենան թիֆլիսի «Կուրսովում», կիրա-
կի օրերը, առաջին՝ մարտի 23-ին, երկրորդը՝
30-ին, երրորդը՝ ապրիլի 6-ին, ցերեկվայ 12
ժամից մինչև 2 ժամը: Կատարաւորութիւնները
տեղի կունենան մօզական պատկերներով:

ՂԱՄԱՐՈՒ գիւղից մեզ գրում են. «Մի քա-
նի տուն գաղթականներ, ի նկատի ունենալով,
որ Վանաւորները հարուստ գիւղ է և իրանք կարող
են լաւ ապրել, մի կերպ տեղ գտնելով քնակվեցին
այստեղ, բայց իզուր: Ոչ ոք նրանց վրա ուղա-
դրութիւն չէ դարձնում, աղքատը չունի միջոց
օգնելու, իսկ հարուստն էլ չունի ժամանակ այդ

չն չին արարածների վրա մատնելու, որովհետեւ
զբաղված է իր գործերով, այն է խնդիրներ
տալով, միմեանց դէմ թակարդներ լարելով:
Զրպանունք, խիղճ նրա մէջ մեռած է: Վաճա-
ռական աղաները չեն կամենում գտնէ ժամանա-
կաւորապէս թողնել իրանց ներքին թշնամու-
թիւնը և օգնել թշուառներին, լրագրիւններում
գրուածները չեն աղբում պարանների վրա, ամեն
բան մտածել են և աշխատում են առաջ տա-
նել իրանց մշտական գործը, այն է խորտակել
միմեանց: Կրանց վրա չէ աղբում և առանձին
անհատների ասածը: Մօտ օրերս մեր պրիս-
տուր կանչելով զիւղի հարուստներից մի քանի-
սին՝ առաջարկեց հանգանակութիւն անել յօգուտ
գաղթականների, բայց ով կատարեց—ոչ ոք,
առաջարկութիւնը լսեցին և հանգիստ հօդով
խանութները նստելով շարունակեցին իրանց
աւատուրդը: Երբ պէտք է այդ աղաները վերջ
տան իրանց վեճերին, երբ պէտք է հանգիստ
թողնեն ժողովրդին և վերադառնան միմեան
այդ մի քանի պարոնները պէտք է արատաւ-
րեն ամբողջ գիւղի անունը:

ԷՄՄԱՐՈՒՆՑ մեզ գրում են. «Վեհափառ Կա-
թողիկոսը հրամայել է, որ եղիսկոպոսներից
իրաքեանչիւրը, ըստ աւագութեան, պէտք է
կիրակի երեկոները քաղաք տան տաճարում,
իսկ վարդապետները նոյն կարգով վարդապա-
պետի եկեղեցում: Առաջին անգամ ինքը Վե-
հափառ խօսեց մարտի 2-ին Տարաքաղաքում,
եկեղեցին զբոսէ դատարկէր. ներկայ եղողները
մեծ մասամբ գիւղերից եկած գաղթականներ էին:
Վեհափառ խօսեց կեղծադրութեան մասին,
յիշեց աւետարանի փարիսեցուն և մարգարէին,
յիշեց նոյնպէս իր երիտասարդ ժամանակը, երբ
ինքը Վասիլ 25 տարի առաջ Պեչիկիւնչի ս.
Աստուածածին եկեղեցւոյ քարոզիչ էր և քարո-
զը վերջացրեց մի քանի ծիծաղաշարժ պատմու-
թիւններով:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՆՔԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՆՆԵՐ

Անգլիական համայնքների ժողովի մարտի 9-ի
նիստում տեղի ունեցաւ հետեանալ կարճ հարց
ու պատասխանը:

Մալկէյ Ե. Ն. Ս. ինքուրմ եմ արտաքին գոր-
ծերի բարոյաւորից պատասխանել թէ՛ ճիշդ է
արդե՞ծ, որ Կ. Պոլսի կոտորածների միջոցին
եղած ոստիկանութեան միմիստը Նաղիմ փաշան
այժմ նշանակվել է կառավարչապետ Բէյրութի
շրջանում. ինչպէս կարող էր մի այդ տեսակ
նշանակում տեղի ունենալ այն բարեփոխութեան
սխտանի ժամանակ, որ խոստացել է օսմանեան
կառավարութիւնը:

Կըրղոս. Մենք այդ նշանակման մասին ոչ
մի պաշտօնական տեղեկութիւն չունենք:

«Daily News» լրագրիւրը հաղորդելով, որ Միդ-
հատի նախկին քարտուղար Խամայիլ Բեհամիլ
բէյ մշակել է թիւրքի բարենորոգութեան նոր
ծրագիր, չէ հաւատում վերջինիս բարի ազդե-
ցութեան նոյն իսկ այն դէպքում, եթէ նա ի-
րապէս իր խաղաղութեան քաղաքականութեան
կարծիքը անդուստի և հաւատում է թիւրքի
պէտք է թիւրքի գանալան մասերում կազմ-
վեն մանր-մանր պետական մարմիններ, իսկ բո-
լորի ընդհանուր, կենտրոնական, գերիշխող և մի-
մեանց կապող ներկայացուցչութիւնը և իշխանա-
թիւնը լինի Կ. Պոլսում: Լրագրիւրը կարծում է,
թէ թիւրքի պետական մարդիկ այդ ծրագիրը
կը հասկանան այնպէս, որ պէտք է կազմել մի
քանի պետութիւններ իրանց սուլթանութիւն-
որանց գլխին գերիշխող կը լինի ներկայ սուլ-
թանութիւնը: Թիւրքի գործերը բարենորոգել
այլ ևս չեն կարող այդ տեսակ ծրագիրները:

Յայտնի ուս պրոֆէսոր Կոմարովսկի մի նոր
յօդուած է տպել «Журналъ Междунар. и Го-
суд. Права» ամսագրում Կրեմլի մասին: Պատ-
մելով համառօտաբար Կրեմլի պատմութիւնը և
այն դառն վիճակը, որի մէջ գտնվում է չարա-
բաստիկ կղզին թիւրքաց տիրապետութիւնից
ի վեր, պրոֆէսորը յայտնում է, որ թիւրքերը
անխնայ կոտորելով կրեմլցիներին, կրճատել են
կղզու ազգաբնակչութեան քանակութիւնը 70

տոկոսով: Վենեցիայի տիրապետութեան ժամա-
նակ կղզին ուներ 1.000.000 բնակիչ, իսկ այժմ
մնացել է 281.000 հոգի: 1878, 1889 և 1896
թվականների պատմութիւնների հետեանը-
ներն եղան ստորագրելի դադանութիւններ թիւր-
քերի կողմից և կղզու անկախագրելի աւերումն:
Իրերի այդ դրութեան մէջ, պրոֆէսոր Կոմա-
րովսկի անհրաժեշտ է համարում Կրեմլի միա-
ցումը Յունաստանի հետ:

Տարաքաղաք չը կայ, որ Կոմարովսկու բերանով
խօսում է զուտ գիտութիւնը, անաչառ և ար-
դարագատ դիտութիւնը:

«Berliner Tageblatt» լրագրիւրը հեռագրում են
Կ. Պոլսից, մարտի 2-ից, «Խօսում են, որ այս
օրերս Բ. Կուրը յիշատակագիր է ուղարկելու
յունաց կառավարութեան, որով պահանջում է
յունական զօրքի հեռացնելը Կրեմլից, սպառ-
նալով, հակառակ դէպքում, ուղարկել 80.000
զօրք թէպէտ Թիւրքիան շարունակ զինուոր-
վում է, մինչ Յունաստանը պատրաստ չէ պա-
տերադմի և կարող է սահմանադիւրի վրա դնել
միայն 10.000 զօրք:

«Աթէնքից» մարտի 2-ին, ոչ մի նամակ չէ
ստացվել Կ. Պոլսում: Կրանից եղբակացնում են,
որ պաշարունն արդէն սկսվել է:

Վիեննայից հեռագրում են մարտի 4-ից, որ
պաշարունն հրամանի կատարումը կը յանձնվի
խաղաղան ծովապետին, իբրեւ աստիճանով աւա-
զագոյին: Միացեալ Նաւատորմների ծովապետ-
ները խորհրդակցում են ներկայումս Վլօր կա-
յարանի պաշարման կազմակերպութեան մասին:
Վլօրն յունական զօրքի պաշարեղէնի պահեստի
գլխաւոր կայարանն է:

Եւրօպական լրագրիւնները հաղորդում են, որ
սուլթանը մտադիր է պատաւօր քաղաքացինե-
րից մի խորհուրդ գումարել ընդհանուր բէֆօրմ-
ների մի նոր ծրագիր մշակելու համար:

Հետաքրքիր է իմանալ, այդ բանիցորդ ծրա-
գիրը կը լինի:

Վիեննայից հաղորդում են «Independance Bel-
ge» լրագրիւր, որ մեծ պետութիւններից մէկը
առաջարկում է միմեանքին ուղարկել Կրեմլ զօ-
րախմբեր, իւրաքանչիւրը 2.000 զինուորից բաղ-
կացած, կղզին գրաւելու և այնտեղից յունական
զօրքը դուրս բռնելու համար: Վե՛ծ պետութիւն-
ները ընդունում են այժմ այդ առաջարկութիւնը:

Պարիզի քաղաքային վարչութիւնը, չը նայե-
լով պրեֆէկտի բողոքին, 48 ձայների մեծամաս-
նութեամբ որոշել է համակրական ուղերձ ու-
ղարկել յունական կառավարութեան:

«Հալախ» գործակալութիւնը հաղորդում է, որ
Կրեմլում տեղի ունեցող կոնսերը ամենապու-
սահատական կերպարանք են ընդունել և ամեն
բան տանում է դէպի զարհուրելի աղետ: Մահ-
մետականները խեղաքար յուսահատութեան են
հասել, բրիտանեաները լցված են վրէժխնդրու-
թեամբ և մահաբաւականներն ամբողջովին կոտո-
րելու ցանկութեամբ: Մահաբաւականները փո-
րում և կողոպտում են գերեզմանները, սղծում
են եկեղեցիները և վանքերը, հրդեհում են
քրիստոնեաների գիւղերը: Նրանց գլխաւոր ա-
պատարանը գտնվում է Հերակլիօնում, որտեղ
ժողովիւ են մօտ 50.000 հոգի, որոնք արդէն
ուսուցիչներ մեծ պալատութիւն են զգում:

ՆԱՄԱԿ ԲՈՂԱՐՈՒՅԻՑ

Ռուսահոլ, փետրվարի 28-ին

Ամեն տարվայ սովորութեան համեմատ, այս
տարի ևս, փետրվարի 20-ին, ս. Միտրեան
վարժարանում տեղի ունեցաւ վարդապետի հան-
դէսը: Հանդէսը այս տարի շատ չքեղ և ուրա-
խալի երեւոյթ մը ունէր, վասն զի ամեն տարի
վարժարանի մէջ կը տօնվէր, իսկ այս տարի,
գարնան գեղեցիկ օրին, գուրքը բաշին մէջ
տօնվեցաւ, ուր մարմնամարզարանը, կամարի
վերածելով՝ զարգարած էին զանազան զբօսա-
կներով, պատկերներով ու պատկերով, որոնք
մեծ վաղ մը կը տային հանդիման: Մի բանի
անձինք ճառեր խօսեցան, հաւատ օտակի ա-
նարկ մը նետելով վարդապետի ժամանակի
զրույթեան վրա: Իւրաքանչիւր ատենախօսու-

Типографія Канцел. Главнаго ч. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликская ул., д. 238.